

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. april 2014
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Sultana Baig
Sagsnr.: 2014-0030-2109
Dok.: 1128559

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 831 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. april 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Karen Hækkerup

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 831 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i lyset af konklusionen om en markant præventiv effekt af TV-overvågning foretaget af boligorganisationer og idrætsanlæg (REU alm. del - bilag 176) redegøre for, om ministeren vil tage initiativer til at udvide mulighederne for TV-overvågning, herunder til offentlige pladser og trafikknudepunkter, således at den positive effekt udbredes?”

Svar:

1. Den 18. marts 2014 orienterede Justitsministeriet Folketingets Retsudvalg (REU Alm. del – bilag 176) om Datatilsynets og Rigspolitiets erfaringer med de bestemmelser i tv-overvågningslovens § 2, stk. 2 og 3, der blev indsat ved lov nr. 713 af 25. juni 2010 om ændring af lov om tv-overvågning (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg). Ændringsloven trådte i kraft den 1. juli 2010.

Efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, kan boligorganisationer mv. i udsatte boligområder efter tilladelse fra politidirektøren tv-overvåge boligområdet og arealer i direkte tilknytning hertil, f.eks. stiarealer og parkeringspladser, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Efter lovens § 2, stk. 3, kan ejere af idrætsanlæg efter tilladelse fra politidirektøren tv-overvåge anlæggets facader, indgange, indhegninger m.v. samt arealer i direkte tilknytning til anlægget, f.eks. adgangsveje og parkeringspladser, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

2. De nævnte bestemmelser i tv-overvågningslovens § 2, stk. 2 og 3, er undtagelser til hovedreglen i lovens § 1, hvorefter private ikke må foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Loven indeholder i § 2, stk. 1, en række yderligere undtagelser til det generelle forbud mod privat tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel. F.eks. gælder forbuddet ikke for tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, på hvilke der drives erhvervsvirksomhed, såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over området, jf. bestemmelsens nr. 1.

Hertil kommer, at det generelle forbud mod privates tv-overvågning i lovens § 1 alene gælder gade, vej, plads eller lignende områder, som benyttes til almindelig færdsel. Loven regulerer således ikke spørgsmålet om, hvorvidt private, herunder virksomheder, kan tv-overvåge andre områder (som ikke benyttes til almindelig færdsel). En sådan tv-overvågning skal derimod leve op til reglerne i persondataloven, herunder reglerne om saglighed og proportionalitet.

Desuden gælder det generelle forbud i lovens § 1 alene for tv-overvågning, som foretages af private. Loven regulerer således heller ikke offentlige myndigheders adgang til at foretage tv-overvågning, herunder politiets overvågning af gade, vej, plads eller lignende områder. For offentlige myndigheder gælder derimod forvaltningsrettens almindelige sagsbehandlingsregler og normer for god forvaltningsskik, herunder bl.a. pligten til kun at varetage saglige hensyn i forbindelse med myndighedsudøvelsen. Endvidere er offentlige myndigheder underlagt et almindeligt proportionalitetsprincip. Herudover finder reglerne i persondataloven også anvendelse i forhold til offentlige myndigheder.

I forhold til kommuners tv-overvågning fremgår det af tv-overvågningslovens § 2 a, at en kommunalbestyrelse efter drøftelse med politidirektøren kan foretage tv-overvågning af offentlige områder, som benyttes til almindelig færdsel. Det er i den forbindelse en betingelse, at overvågningen sker med henblik på at fremme trygheden, og at det pågældende område ligger i nær tilknytning til et område, som tv-overvåges af en boligorganisation mv. efter tilladelse fra politidirektøren.

Offentlige myndigheder har således – inden for visse rammer – mulighed for at foretage tv-overvågning af bl.a. offentlige pladser, hvis overvågningen er saglig i forhold til den pågældende myndigheds opgaver.

3. De erfaringer fra Datatilsynet og Rigspolitiet, som Justitsministeriet orienterede Retsudvalget om den 18. marts 2014, vedrører de muligheder for boligorganisationer mv. og ejere af idrætsanlæg for at foretage tv-overvågning af egne områder og arealer i direkte tilknytning hertil, som trådte i kraft den 1. juli 2010.

Som det fremgår af orienteringen til Retsudvalget, finder Justitsministeriet, at de indhøstede erfaringer med tv-overvågning, der specifikt angår boligorganisationer mv. og idrætsanlæg, samlet set må anses for positive.

Justitsministeriet finder ikke, at der i lyset heraf er anledning til at foretage ændringer i adgangen til at foretage tv-overvågning. Dette gælder således også i forhold til tv-overvågning af offentlige pladser eller trafikknudepunkter. Som anført ovenfor er der allerede i dag – inden for visse rammer – mulighed for at foretage en sådan tv-overvågning.

Som anført i orienteringen vil Justitsministeriet fortsat følge området og i den forbindelse løbende overveje behovet for justeringer i tv-overvågningslovens bestemmelser vedrørende privates adgang til tv-overvågning.